

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
NOVEMBER 13

JAUNO LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT METUCHEN, NJ
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)

Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840

POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 596 Middlesex Ave., Metuchen, NJ 08840

Phone: 732-549-0445; Fax: 732-549-0466; E-mail: LaiksDSR@aol.com

Volume LX Nr. 5 (34)

2010. gada 13. novembris – 19. novembris

Laikraksta *LAIKS* mājas lapa globālajā tīmeklī

Mūsu laikraksts ir spēris platu soli uz priekšu. Mēs esam atrodami globālajā tīmeklī. Laikraksta *Laiks* izveidotā mājas lapa pirmām kārtām ir domāta mūsu lasītājam. Tiem, kas laikrakstu vēl neabonē, tā ir iespēja par brīvu iepazīties ar katras nedēļas galvenajiem rakstiem un tēmām, savukārt arhīva sadaļā lasīt virknī iepriekš publicētu rakstu. Aiz katras raksta lasītājs vai mājas lapa viesis var uzrakstīt komentāru. Interesantākos komentārus mēs publicēsim laikrakstā. Mājas lapa jau tagad ir pamānīta, Jānis Bībelnieks mūs sveic, rakstot: „Lai dzīvo Helmars Ruzdžītis un viņu pēcnācēji, kas tur *LAIKU* pie dzīvības! Paldies par pūlēm mūs apgādāt ar ziņām un informāciju par mūsu draugiem un kaimiņiem tuviem un tāliem! Tas tautu tuvina un vieno! Sirsnīgs latvisks paldies!” Saprotamā kārtā visvairāk komentāru ir par Saeimas vēlēšanām. *Griezīte* par O.Celles raktu „Uz 10. Saeimu tiecas velna ducis” komentāros piebilsts: „Labs un ļoti trāpīgs drēbes pažinēja raksts! Tikai kļūdīgi teikt, ka *Vienotībā* vien “ir sapulcējušies spējīgākie, godīgākie un politiski pieņemamākie kandi-

dāti”. Diemžēl JL un SCP rindās ir ari galīgi nepieņemami kandidāti, bet līdz ar *Visu Latvijai* jaunā apvienību ar TB/LNNK dod cerības Saeimā redzēt patiesus nacionālo ideju nesejus. Pāvērojet viņu darbus gadu garumā!” Mājas lapa galvenokārt reklamēta laikraksta *LAIKS* slejās, tomēr interesanti ielūkoties *Google Analytics*, kas sniedz izsmēlošu pārskatu par mājas lapa līdzšinējo apmeklēšanu. Laiķa posmā no 21. augusta līdz 20. septembrim www.laiks.us bija 349 unikālo apmeklētāju. Ktrs no apmeklētājiem apskaitīja vismaz trīs mājas lapas saņamas, vidēji mājas lapa pavadot trīs minūtes un desmit sekundes. 64,7% no apmeklētājiem mājas lapa apmeklēja pirmo reizi. 47,5% mājas lapa atrada, ievadot viņiem jau zināmo adresi, 34,1% apmeklētāju www.laiks.us atrada caur kādu citu mājas lapi, savukārt 14,3% apmeklētāju atrada *Laika* mājas lapi, ievadot kādu atslēgas vārdu, piem., „avize laiks”. Populārākie lietotie saiti ir facebook.com un google.com. Noteiktajā laika posmā analizētie 349 unikālie mājas lapas apmeklētāji apskates brīdi atradās vai arī dzīvo 11 valstis. 225

Dainis Mjartāns

SVEICIENS VALSTS SVĒTKOS!

AR SIRDSDEGSMI PAR LATVIJU

Intervija ar jaunāko Saeimas deputātu Jāni Dombravu

Agate
Vucina

Studē Biznesa
augstskolā
“Turība”

tur „vecie buki”. Tomēr viss ir iespējams, un Jānim Dombravam ar neatlaidīgu darbu tas ir izdevies.

Pastāsti nedaudz par sevi un par to, kā iesaistījies *Visu Latvijai* darbībā?

Esmu dzimis un audzis Rīgā, mācījos Natālijas Draudziņas ģimnāzijā, bet Latvijas Universitātē ieguvu vēstures bakalaura gradu. Šobrīd studēju LU Sociālo zinātņu fakultātē politikas zinātnes, starptautiskās attiecības. Līdz šim esmu strādājis informācijas tehnoloģiju jomā. Esmu partijas *Visu Latvijai* rindās kopā 16 gadu vecuma, kad tā vēl bija sabiedriskā organizācija, toreiz Raivis Dzintars mani iedvesmoja pievienoties un pēc ilgstošas iepazīšanās ar VL darbību mājas lapa, nolēmu pievienoties, un turpmākā dzīve saistīta ar organizāciju.

Vai ģimene tevi audzināja patriotiskā garā, ja tev ir tik liela interese par latviešu vēsturi, politiku?

Jā, ģimene ir audzinājusi patriotiskā garā, bet nekad necenšoties īpaši uztiept kādas konkrētas vērtības. Tās drīzāk ir sajūtas, kas nākušas līdzi no atmodas laikiem un deviņdesmitajiem gadiem, kad ģimene vienmēr versās pret latviešu diskrimināciju savā zemē, viņi vienmēr ir vēlējušies, lai latviešiem ir normālas pašnoteikšanās tiesības savā zemē. Atmodas laikā ģimenes locekļi piedalījās dažādās akcijās, sekoja līdzi visiem notikumiem, kas spilgti iespiedušies arī manā atmiņā. Vēlākos gados, pētot savu ģimenes ciltskoku, esmu atklājis, ka senčos ir bijuši karavīri, kas karojuši Pirmā pasaules kara laikā latviešu strēlnieku rindās. Otrā

Jānis Dombrava dodas pie Brīvības pieminekļa

pasaules kara laikā karojuši abās frontes pusēs. Tas viss deva teikt, ar cīnītāja „gēnu”, vienmēr ir cīnījušies par latviešiem.

(Turpinājums 2. lpp.)

Latvijā un Amerikā

(Turpināts no 1. lpp.)

AR SIRDSDEGSMI PAR LATVIJU

Intervija ar jaunāko Saeimas deputātu Jāni Dombravu

tevi pamudināja iesaistīties tieši politikā?

Sis apgalvojums ir plaši tirzēts, bet manā paziņu lokā, tas tā nav. Ir cilvēki, kam interesē politika, lai gan ir arī tādi, kas noliedz jebkādu politisko darbību. Cilvēki uzticas idejām, un atbilstoši arī rīkojas. Kopš 10. Saeimas priekšvēlēšanu perioda esmu saņēmis neskaitāmus draudzības apliecinājumus gan man, gan partijai kopumā. Vairbūt citu partiju lideru paziņu lokā tā nenotiek, bet vismaz manā personīgajā paziņu lokā liekas, ka tauta uzticas. Vienīgais, ka mums, ikkatram deputātam, ir pienākums nest šo uzticības kreditu tālāk un nest arī šo ceuturātām atmodas ideju.

Jaunieši Latvijā diezgan noraidoši izturas pret politiku, kāpēc tavuprāt tas tā ir? Kas

Kādās jomās Saeimā tu esi nolēmis būt aktīvs? Ko tu vēlies panākt, būdams deputāts

nākamajos četros gados?

Tās jomas ir vairākas, galvenokārt ar nacionālo raksturu saistītie jautājumi, kas neattiecas tikai uz valsts valodu, valodas lietošanu un imigrācijas politiku, bet kas attiecas arī uz vairākiem sociālekonomiskiem jautājumiem, kur tiešā veidā vēlos palīdzēt latviešu uzņēmējiem, latviešu darbiniekiem veiksmīgi realizēt vietējā un starpvalstu tirgū.

No pirmajām lietām, ko vēlos darīt: pirmkārt, parūpēties, lai Latvijas vēsture tiešām tiktu ieviesta skolās kā atsevišķs mācību priekšmets. Otrkārt, pārskatīt ievēlēto deputātu mandātus. Kā varēja redzēt sižetos televīzijā, kur jaunievēlētie deputāti galvenokārt no „Saskaņas centra” vairākas reizes latviešu valodas skolotāju pavadībā mācās izrunāt un iegaumēt zvēresta tekstu, jo nav saprašanas. Te ir pamatots jautājums, kā šie cilvēki ir ieguvuši valsts pilsonību, ja viņi neprot latviešu valodā ne lasīt, ne runāt? Es uzskatu, ka saskaņā ar Saeimas kārtības rulli, mans pienākums ir sniegt iesniegumus, lai anulē mandātus, ja viņi nespēs pierādīt savas valsts valodas zināšanas.

Visu Latvijai jau saskārusies ar politisko realitāti – jūs neuzaicināja darboties valdībā. Vai nebūs grūti strādāt ar tiem, kas pat no Vienotības puses ir pret jums?

Mums pārmeta politiskas pie-redzes trūkumu, bet mēs redzējām, ka šie cilvēki ar politisku pieredzi izprot savstarpeju vienošanos aizkulišu sarunās, pārkāpjot džentelmanisku vienošanos ar Ministru prezidentu Valdi Dombrovski, ka mēs būsim valdības sastāvā. Šādu politisko pieredzi es nevēlētos, bet „cūcis-kā” rīcība no atsevišķu Vienotības deputātu puses nenozīmē, ka mēs paturam sliktas attiecības ar Vienotību kopumā, kur ir daudz nacionāli noskaņotu cilvēku.

Ja jūs būtu valdībā, vai biežāk izietu uz kompromisiem un nedaudz piebremzētu, vai paliktu pie saviem principiem?

Domāju, ka paliktu pie principiem. To mēs esam definējuši, ka neatkarīgi no tā, vai esam opozīcijā, vai valdībā, mēs pie-turamies pie saviem principiem. Mēs varam diskutēt par atsevišķiem jautājumiem un meklēt kompromisus, bet kompromisi nedrīkst būt pretrunā ar principiem.

Kādas ir tavas domas par izvērsto kampaņu pret Visu Latvijai tiesī latviešu plāsazināšanas līdzekļos?

Patiensībā man tā liekas kurioza, neprofesionāla propaganda. Arī no mana maģistrantūras programmas pasniedzēja puses, kurš tik neprofesionāli cenšas mūs noķengāt par fašistiem, ekstrēmistiem, ultranacionālistiem.

Ījaba kungs, kurš presei pasaka, ka mūsu partijas biedri ir redzami nacistiskās formās ar automātiem rokās, bet beigās izrādās, ka ar nacistiskajām formām viņš domā zemessardzes formas tērpu, ko nēsā ilggadējs zemessardzes karavīrs. Man tas liekas nožēlojami, ka augstskolas pasniedzējs pat neatšķir Latvijas armijas formas tērpus no nacistiskiem formas tēriem. Šī melu kampaņa vienu brīdi bija sasniegusi tik primitīvu apmelojumu pakāpi, ka pat tie, kas nebija mūsu piekritēji, jau sāka saprast, ka apmelojumi ir nepamatoti.

Vai Visu Latvijai valde sakārā ar ieklūšanu Saeimā ir nospraudusi kādus īpašus mērķus?

Mūsu galvenais mērķis ir latviska Latvija, un, lai to sasnietu, ir jāievēro latviešu interešu aizsardzība, tas ir pamats visam. Šobrid konkrēti likumprojekti tiek izstrādāti un saskaņoti, bet tie izrietē no latviešu interešu aizstāvības principa.

Kāds ir tavs novēlējums Jau-no Laika lasītājiem?

Es lasītājiem novēlu ieskatīties dzīli sevī, apzināties to, kas viņi ir un atrast dzirksti, lai iegūtās zināšanas, pieredzi izmantotu Latvijā. Lai cilvēki atgrieztos Latvijā un piepildītu savus sapņus, ko nevar izdarīt Amerikā, jo Latvija taču ir mūsu sapņu un iespēju zeme.

Anna Aperāne

Atceroties darbu Apvienoto Nāciju Latvijas misijā

Es vēl ļoti labi atceros, kā jutos, pirms absolvēju universitāti 2006. gadā. Mani vecāki un draugi prasīja par nākotnes plāniem, ko es domāju darīt ar savu grādu starptautiskajās attiecībās. Es īsti nevarēju nevienam neko vēl atbildēt. Es ticēju liktenim, ka gan jau viss izkārtoties. Pēc absolvēšanas es meklēju darbu starptautisko attiecību laukā, lietojot idealist.org mājaslapu, un sāku apjautāties vecāku draugiem un Jonkeru draudzēs baznīcas locekļiem par idejām, kur es varētu atrast darbu.

Apmēram pēc divām nedēļām mātē man ieteica izlasīt *Laika* avizi. Šķirstot lapaspuses, es atradu darba sludinājumu par iespēju strādāt Latvijas Republikas Apvienoto Nāciju misijā Nujorkas pilsētā! Es nevarēju noticēt, ka *Laika* avīzē atradu man tik piemērotu sludinājumu. Man vēl jau joprojām liekas, ka no tā briža, kad es atvēru *Laika* avīzi līdz šim brīdim manā dzīve, mans piedzīvojums

Latvijas ANO misijā bija kā sapis. No 2006. gada augustam līdz 2009. gada palīdzēju Latvijas vēstnieci un vēstniekam, pārstāvēt Latviju Apvienotajās Nācijās, sagatvot runas par Latviju un Latvijas darbu Apvienotajās Nācijās, palīdzēju arī rīkot oficiālās vizītes Latvijas Valsta prezidentam un Ārlietu ministram. Atklāt sakot, man laimējās, ka ikkatra darba diena bija cītādāka, pilna ar jauniem notikumiem. ļoti labi atceros savo pirmo darbu dienu Latvijas misijā. Rokas drebēja, diena bija ļoti karsta, un es nevarēju saprast, kāpēc Latvijas misija izlēma tieši mani pieņemt par darbinieku! Mana kolēge mani aizveda uz ANO mītni, mani valdīja prieks un sajūsma par to, ka drīz izstāgāju visas šīs telpas. Šī prieka sajūta neatsāja mani nevienu brīdi, kamēr strādāju Latvijas misijā. Man bija iespēja strādāt ar brīnišķīgiem Latvijas diplomātiem. Man ipaši laimējās, ka bija iespēja strādāt ari jaunā Latvijas ANO vēstnieka

2009. gada ALJA valdes locekļi apmeklējot ANO

Latvijas vēstnieci Apvienotajās Nācijās. Viņas vadībā man bija iespēja piedalīties ANO Generālās asamblejas (*General Assembly*) un Drošības padomes (*Security Council*) reformas darbā. Tas man palīdzēja saprast ANO iekšējo politiku starp valstīm un reģionālajām valstu grupām. Vēl man bija iespēja strādāt ari jaunā Latvijas ANO vēstnieka

Normana Penkes vadībā.

Strādājot Latvijas misijā ANO, es satiku ļoti daudzus sirsniņus cilvēkus no visām pasaules valstīm. Iesaku katram augstskolas absolventam, kas drīz meklēs darbu, atrast tādu, kur būs simpatiski padomdevēji, kā tas bija man. Latvijas misijā ANO man iemācīja daudz ko saprast par sevi un par cītiem.

Es iemācījos labāk klausīties un saprast citu idejas un domas, iemācījos kritiski domāt, pareizi uzvesties un vest sarunas. Iespēja strādāt Latvijas misijā ANO man dzīli iespēidoja. Es tagad esmu iestājies augstskolā, kur ceru iegūt magistru grādu pedagoģijā. Nākotnē, pēc tam kad būšu pastrādājis par skolotāju, es ceru atgriezties ANO un strādāt UNESCO.

Tiem kam ir interese strādāt ANO vai Latvijas Ārlietu Ministrijā apskatīt šādas mājaslapas:

www.unv.org (informācija par kā klūt par ANO brīvpārīgo darbinieku)

<http://unjobs.org> (informācija par darba iespējām ANO)

<http://www.mfa.gov.lv/en> (informācija par Latvijas ĀM)

Ja kāds vēlas man atrakstīt un izjautāt par manu iepriekšējo darbu, ar vislielāko prieku atbildēšu. Mana e-pasta adrese ir: aperansa@gmail.com

Veja zvani

ALJAs lapa

Kārlis Antons

AMERIKAS LATVIETIS ĀZIJĀ

Desmitā stunda lidmašīnā un vēl nevaru aizmigt – pat pēc vīna glāzes un noguruma dienu iepriekš Kolorādo, sagaidot Jauno gadu. Būs vēl sešas stundas, ko sēdēt un pārdomāt dzīvi. „Vai esmu izvēlējies pareizo ceļu?“ Vienā mirkli varu just, ka asaras plūdīs kā Daugava, domājot par draugiem, ko ilgu laiku neredzēšu, un par miljo ģimeni, kas ir manas dzīves stūrakmens. Nākamajā mirkli esmu tik ļoti sajūsmīnāts.... Kā nekā dodos uz slavenu pilsētu otrā pasaules malā, kur nekad vēl neesmu bijis. Es mu tik lepns, ka noplēnju paaugstinājumu kompānijā uz Vicepriekšēža amatā, un tā, skatoties pa logu, lidoju pāri Ķīnas pilsētām. Ausīs skan manas skolotājas Paudrupes kundzes vārdi: „Es mu gatavs darbam!“ Zinu, ka esmu izvēlējies pareizo ceļu – dzīvošu Āzijā divus gadus, lai mācītos no cilvēkiem, svešām kultūrām un biznesa pārstāvjiem šai pasaules malā, lai nākotnē savā dzīvē varu veikt lielas lietas.

Pēc robežpārbaudes atrodos

plašā telpā, kur cilvēki sagaida ceļotājus; ģimenes locekļi, draugi un sveši šoferi ļoti ilgi pēti mani, droši vien nevar, kāpēc uz Honkongas pilsētas džungliem man ir lidzi slēpes. Tālumā redzu „Mr. Antwains” un pasmaidu – vai tā šeit izteiks manu uzvārdu? Šoferis nerunā nevienu vārdu angļiski, klusējot aizejam līdz automašīnai. Agrā rītās gaismā redzamas dažas ēkas un varu tikai iedomāties, cik skaista šī pilsēta izskatās... Es mu pārsteigts par pilsētas mērogu, garām slīd bezgalīgas ostas, simtiem milzīgu ēku stiepjas debesis un miljoniem cilvēku kā skudras klīst šīnī haosā.

Dzīve Hongkongas pilsētā ir nepārtraukta mācīšanās. Pirmajā mēnesī vienkārši eju pastāgāties un apgūt apbrīnojumu infrastruktūru. Te ir 7,5 miljoni cilvēku, kas saspiesti 426 kvadrātjūdzēs – tā ir visapdzīvotākā vieta pasaulei. Celī, ēkas, sporta laukumi utt. ir celti unikālā veidā. Mans dzivoklis atrodas tieši Hongkongas centrā, bet noteikti ir mazs, salīdzinot ar Amerikas

standartiem. Mācos vietējo kultūru, par viņu vēsturi, par Ķīnas valsti. Hongkonga dibinātā Britu kolonija, un tā tas bija līdz 1997. gadam; vēl arvien var

manīt britu iespaidu. Paldies Dievam, ka varu te iztikt bez Cantonese valodas ar 9 tonjiem, tā man izliekas sarežģītāka par latviešu valodu. Nevaru teikt, ka vietējie cilvēki ir pārāk draudzīgi, laipni vai izpalīdzīgi, bet jāņem vērā, ka viņi auguši konkurējā vidē. Viņi nedrikst ne mirkli vilcināties, jo tad citi izvirzīsies priekšā!

Pēc darba man ir ļoti svarīgi tikt prom no pilsētas burzmas. Laimīgā kārtā ir tūkstošiem pastaigu taku pa kalniem un džungliem, kas apjōz pilsētu. Katru nedēļas nogali vai nu ar draugiem, vai viens pats eju pastaigāties, lai izvēdinātu galvu un „iepriecinātu” savu skautugaru. Aprilī celoju ar MTR – Hongkongas publisko vilcienu – uz Lan Tau salu. Braucu ar eskalatoru un dzirdu balsi, kas runā pazīstamā valodā: „Sveiks, tautieiti! Vai esi no Rīgas?“ Izrādās – Leons Klētnieks ar savu sievu bija ieradies Ķīnā uz biznesa konferenci un nevarēja atgriezties mājās, jo Islandes vulkānu izvirduma dēļ bija traucēta lid-

mašīnu satiksme. Man uz mu-gursomas ir uzšūts Latvijas karogs, to viņi bija ieraudzījuši. Esmu saticis arī vairākus vietējos latviešus, kopā esam apmēram 15 cilvēki. Pašam ir ļoti atspirdzinoši satikties ar jauniem draugiem un izteikties latviešu valodā. Vācu restorānos pat varu pasūtināt skābus kāpostus! Kaut jāstrādā garas stundas, darbs veicas, un man ļoti patik koleģi. Strādāju ar kompānijas priekšsēdi, palīdzot kompānijai izplēsties Āzijā, Indijā un pat Austrālijā. Esmu izveidojis divas jaunas birojus – Pekinā un Sidnejā. Vadu mūsu pētniecības nodalju. Martā man bija iespēja darba darišanās ceļot uz Austrāliju, bet uz Japānu devos slēpot.

Visā visumā esmu ļoti pateicīgs, ka man ir iespēja dzīvot, strādāt un mācīties Āzijā. Šī dzīves skola ir vienreizēja, tāpēc iesaku katram izmēģināt ko jau nu ārpus „savas ērtības zonas”. ļoti gaidu savus draugus ciešmos Hongkongā!

Vēja zvani

Dziesma man liek vai nu smaidīt, vai raudāt

Saruna ar jauno dirigenti Krisīti Skari

Ko tu studēji skolā?

Ieguvu mūzikas bakalauru (B.M., jazz vokālā) ar dubultstudijām psiholoģijā Masačūsetas universitātē, Amherstā, 2004. gadā. Pēc pāris gadiem ieguvu maģistra grādu mūzikā Jaunanglijas konservatorijā (*New England Conservatory*) Bostonā. Pavasarī Hārvarda universitātē iegūšu maģistru grādu pedagoģijā.

Kad tevī pamodās interese par mūziku?

Latviešu skoliņā, protams! Dziedu jau no bērnības, par to jāpateicas Bostonas latviešu skolai un Piesaules bērnu nometnei. Klavieres spēlēt mācījos no 8 gada vecuma. Nesen sāku mācīties īru vijoles spēli, iet grūti! Patlaban studēju Hārvardā. 3 gadus mācīju mūziku pamatskolas un vidusskolas līmenos, kā arī pasniezu privātstundas dziedāšanā. Latviešu sabiedrībā strādāju par Bostonas latviešu skolas pārzini (un mūzikas skolotāju) un Bostonas draudzes kora palīdzīgēti. Es mu arī Bostonas latviešu apvienības priekšnieces vietniece un Bostonas trīmdas draudzes padomes locekle. Es mu strādājusi arī Katskiļos par mūzikas skolotāju.

Vai varēji iedomāties, ka studēsi mūziku?
Nē, kad biju pavisam jauna, gribēju studēt par vetrinārārstu. Katskiļu nometnē tu diriģēji Prāta Vētras dziesmu „Ziema.“ Tas bija apbrīnojami! Kā tu to izdomāji?

Kad esmu strādājusi Kats-

kilos, vienmēr esmu mēģinājusi iekļaut vismaz vienu populāru dziesmu mūsu beigu koncertā. Esam arī uzstājušies ar Ilģu dziesmām – „Seši mazi bundzenieki“ un „Sēju vēju.“ Bērniem tā patīk dziedāt šīs dziesmas, un Katskiļu nometnieki ir tiesām vienreizēji – viņi var visu paveikt!

Kur tu vēl diriģē?

Patlaban tikai draudzes kori. Neatteiktos no piedāvājuma diriģēt Dziesmu svētkos.

Kā tu izvēlies dziesmas?**Kur gūsti iedvesmu?**

Es citam nedošu dziesmu dziedāt, ja man pašai tā nepatīk. Es noklausos vārdus, melodiju, pavadijumu, visam ir jābūt sakarīgam, savienotam. Un, ja dziesma man liek vai nu smaidīt, vai raudāt, zinu, ka tā ir laba!

Cik ilgi jāplāno, jāmēģina pirms koncerta?

Bērnu nometnē parasti nedēļu pirms nometnes sāku izplānot koncertu, un tad di-

vas nometnes nedēļas mēģinām. Strādājot pamatskola ir citādi: piemēram, lai sagatavotu Ziemsvētku koncertu, vienas dziesmas tiek izvēlētas jau oktobra sākumā un tad arī sākam mēģināt.

Vai ir vieglāk diriģēt bērnus nometnē vai vecāko paaudzi?

Man ar abiem ir viegli, bet ļoti atšķirīgi. Bērni visu mēģina ar prieku, bet vecākiem kādreiz uznāk šaubas.

Kādu tu saredzi savu tuvāko nākotni?

Nākotnes plāni ir strādāt izglītības laukā, īpaši skolu reformu nozarē. Man, kā daudziem citiem, traucē tas, ka ASV skolām neveicas, un it sevišķi pilsētu skolas nepiedāvā trūcīgiem un mazākumtautību bērniem labu izglītību.

Kas ir tavš sapņu darbs?

U.S Secretary of Education! Ja nē, tad strādāt par izglītības bezpelēnas organizācijas priekšnieci.

Vēja zvani 2010

Uzzini vairāk par Amerikas latviešu jauniešiem
klagzdins@gmail.com

58. ALJA kongress Indianapolē**Programma****Trešdien, 24. novembrī:**

- Saviesīgais vakars hoteļa krogā un laiks izbaudīt Indianapolī.

Ceturtdien, 25. novembrī:

- Reģistrācija (plkst. 11:00 līdz 17:00)
- Lekcijas (plkst. 11:00 līdz 16:30)
- Saviesīgais vakars *Sahm's* krogā ar vakariņām (plkst. 19:00 līdz 23:00)

Piektdien, 26. novembrī:

- Reģistrācija (plkst. 11:00 līdz 17:00)
- Lekcijas (plkst. 11:00 līdz 17:00)
- Saviesīgais vakars *Fountain Square Duckpin Bowling* plkst. 21:00

Sestdien, 27. novembrī:

- ALJAs pilnsapulce (plkst. 10:00 līdz 17:00)
- Lielā balle ar vakariņām Latviešu Centrā

Svētdien, 28. novembrī:

- Atkongress Indianapoles Latviešu Centrā plkst. 12:00.

Vēja zvani

ALJAs lapa

Kopā esam. Kopā būsim – tā ir 2010. gada 2x2 nometnes devīze. Mēs visi esam latvieši, bet dzīvojam dažādās pasaules malās. Mums visiem rūp mūsu Tēvzeme un tās nākotne. 2x2 ir vieta, kur par to domāt, pārrunāt, diskutēt un veidot sadarbību.

Jau pēc diviem mēnešiem sāksies 2x2 latviešu jaunatnes seminārs Dienvidkalifornijā, Malibū kalnos pie Klusā okeāna. 2x2 notiek ik pa diviem gadiem Ziemasvētku brīvdienās, kad ir studju pārtraukums un tiem, kas strādā, ir vieglā izkārtot atvalinājumu.

Esmu bijis Malibū Kalifornijas kalnu *Gindling Hilltop* nomentē divas reizes. Pirmo reizi šo vietu apskatīju viens pats. Nogriežoties no *Pacific Coast Highway*, 10 jūdzes uz ziemeļiem no Malibū pilsētīnas, braucu likuloču augšā pa kalnu gandrīz divas jūdzes, tad tikai nonācu līdz nometnes vārtiem. Apbrīnoju skaisto vietu, plašo skatu uz Kluso okeānu, plašās telpas, sporta laukumus, un ugunkurku vietu. Dažas mī-

zienas punkts. Šī ir viena no skaistākajām vietām, kur 2x2 nometne līdz šim ir notikusi, bet kāda nometne izveidosies un kāds būs ieguvums un atmiņas, tas ir atkarīgas no dalībniekiem.

Kalnu galā ir plašs skats uz Kluso okeānu, bet būs iespēja arī baudīt pludmali un apsildītu peldbaseinu. Telpas ir piemērotas gan koplekcijs, gan grupu darbam. Ir pieejamas ērtas mītnes, sportu laukumi, piemērotas telpas gan nodarbibām, gan nīkšanai. Nometnes vieta atrodas 40 jūdzes no Losandželosas (LAĀ). Būs sagādāts transports no lidostas tiem, kas vēlas. Pēc nometnes noslēguma 31. decembrī visiem 2x2niekiem būs iespēja piedalīties Dienvidkalifornijas Latviešu biedrības jaungada ballē.

Veidojam augstvērtīgu programmu, lai jauniešiem ir iespēja iepazīties ar mūsu sabiedrības vadītājiem un ar šībrīža Latvijas valsts veidotājiem. Šogad programmas tēmas ir: *Latviešu kultūra* – kas mūs atšķir no citām tautām? Pārrunāsim, kā izbūdīt, uzturēt, un attīstīt latviešu kultūru un mākslu. *Latviešu valoda* – Kā valoda veidojas un mainās modernajā pasaule? Pārrunāsim valodas saistību ar latviešu. *Latvija +20.* – kādu skātam Latviju pēc 20 gadiem? Pārrunāsim jaunatnes lomu tās nākotnē. Diskutēsim par to, kādā būs Latvija pēc divdesmit ga-

Foto: Aldis Rauda

Aivars Osvalds dodoties un 2x2 nometnes vietu

aktīviste un "Sense of Team" konsultante Ināra Kehre, mūzikas profesors un dziedātājs Pauls Berkolds un citi.

Pēc rīta pārrunām būs piedāvāti pēcpusdienas projekti, kuros dalībnieki varēs dzīļāk iepazīt un papildināt savus praktiskos

draugiem, parunājot vai spēlējot zolīti vai novusu līdz vēlam vakaram.

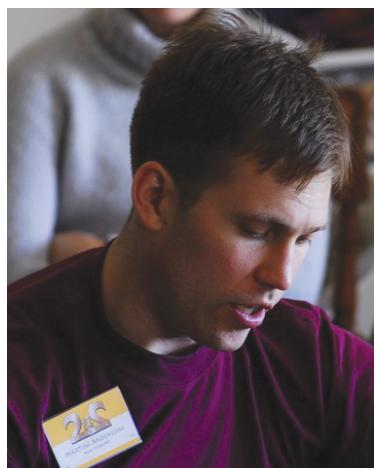
Vadītāju lokā šogad piedalās nometnes vadītājs Edvīns Rūsis, administratore Vija Viksne, programmas vadītājs Mārtiņš Andersons, projektu vadītājs Aldis

ietekmēšanu, lai jaunā paaudze turpmāk pieliku roku latviešu sabiedrisko organizāciju darbā. Kad 2x2 dibinātājam Brunim Rubesim jautāja, kā atšķiras 2x2 no citiem izglītības pasākumiem, viņš atbildēja, "Te darām visu ar sajūsmu un zināšanām." Cenšamies turpināt viņa iesākto darbu un vīziju.

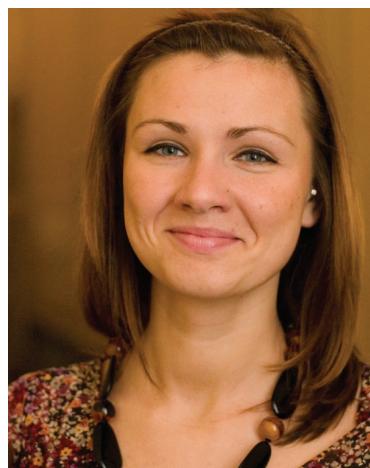
Vairāk nekā četrdesmit gadus pēc pirmās nometnes redzam, ka daudzi, kuri šodien audzina latviskas ģimenes, vada organizācijas un veido Latvijas nākotni, ir bijuši divreizdivnieki. Viņi ir izlēmuši, ka latviešu sabiedrības uzturēšana ir pietiekami svarīga. Tagad 2x2 gaida jaunu paaudzi, un daudz no viņiem ir divreizdivnieku bēri!

Līdz 1. decembrim dalības maksa ir \$425, pēc tam \$450. Reģistrējoties ir jāiemaksā \$100. Iemaksa ir daļa no dalības maksas. Samaksu var nokartot 2x2 mājas lapā ar čeku, debit vai kredit karti. Stipendijas var pieprasīt no latviešu organizācijām. Visa informācija par 2x2 programmu, stipendijām, un reģistrēšanos ir mājas lapā www.2x2malibu.org. 2x2 vadība loti cer, ka gan organizācijas gan jauniešu vecāki izmantos šo iespēju, lai atbalstītu mūsu jaunatni ar piedālīšanos šīgada 2x2 nometnē.

Aivars Osvalds

Mārtiņš Andersons - Latvija +20 programmas vadītājs

Eva Ikstena-Strapcāne - Latvija +20, lektore

Niks Bārs - Kultūras tēma, filmēšana

Imanta Nigale - Vakara programma

nes, šķita, pilnīgi karājamies kalna malā. Telpas ēertas, gaumīgas un piemērotas plašai pasākumu virknei. Varēju iedomāties mūsu jaunatni šeit, ne tikai baudot skaisto vietu, bet redzot viņus šeit dažādās nodarbibās, priedājoties draugu pulkā, arī nedaudz paskatoties spoguli un padomājot – kas es esmu, latvieši pasaule? Ko no manis sagaida? Ko es varu dot savai tautai? Cik svarīga man ir latvietiba?

Otrajā reizē nometnes vietu apciemoju kopā ar 2x2 rīcības komiteju. Gadu gajumā 2x2 nometnes ir notikušās vairākās vietās ASV, Kanādā, Dienvidamerikā un Eiropā. Katra nometne ir bijusi īpaša un daudziem jauniešiem dzīves pagrie-

diem, runāsim par to, kas būtu jādara, lai valsts attīstītos un plauktu. Jauniešiem ir daudz jātājumu par piederību savai tauzai, daudz jātājumu par mācībām un darba iespējām Latvijā, par to, kā ikdienā turēt Latviju savās sirdīs.

Kultūras tēmu parzinās Lolita Ritmane Mattsone, Valodas tēmu Kristīne Motivāne, un LV+20 plāno Mārtiņš Andersons un Aivars Osvalds.

Lektoru sarakstā ir rakstniece Māra Zalīte, "Visu Latvijai" līdzpriekšsēdētājs un 10. Saeimas deputāts Raivis Dzintars, jaunatnes politikas eksperts un biedrības "Jaunatnes politikas institūts" dibinātājs Andris Grafs, TV raidījuma "Viss notiek" veidotāja Eva Ikstena Strapcāne, jaunatnes

talantus. Būs iespējas kalt rotas (vadītāji Lilita Spure un Vitaute Straupe), dejot tautas dejas (vadītāja Dziesma Tetere), mācīties par viedo filmēšanu un projektu "Spoken" (vadītāji Aleksejs Dankers un Niks Bārs), pārbaudit savu talantu mākslā (vadītāja Linda Treija), spēlēt un dziedāt mūzikas ansamblī (vadītājas Brigita Ritmane Džemsone un Lolita Ritmane Mattsone), un gatavot gardumus Latvijas jaunajā virtuvē (vadītājs šefpavārs Māris Jansons).

Vakara programmā būs filmas, sporta nodarbibas, šķēršļu gājiens, dziesmu karš, talantu vakars, un pārsteigumi. Pēc vakara nodarbibām tie, kas vēl nav noguruma nomocīti varēs pavadīt laiku ar jaunajiem

Rauda, vakara programmu vadītāja Imanta Nigale, biroja vadītāja Tamāra Rūse, bet informācijas nozare ir Aivas Ieviņas pārzīņā.

Kopš atsākām 2x2 nometni 2006. gadā, tajā ir piedalījušies gandrīz 200 jauniešu un rikotāju no ASV, Kanādas un Eiropas. Šie jaunieši ir mūsu nākotne. Ricības komiteja rūpējas par jaunatnes

Raksti un fotogrāfijas adresējamas

Jauno Laika

redaktoram Dainim Mjartānam,
dmjartans@inbox.lv

Adrese: Ausekļa ielā 14-2, Rīga, LV-1010
Fakss: (+ 371) 67326784